Під хату шлях
листя калюж простяг.
Скрип дверей,
як сухий сірник.
На обличчі осінній коник.

Піч потемніла ружами,
листок у відрі
знайшов ім'я
моїми устами
м'яко.

Мідна гармошка
в містечку
грає в цей час,
грається кіт на стіні
синім дубцем із шибки,
глиняник нявка, заївсь
коло синиць,
що цілують вікна.